జరిగిందే - కథ

భమిడిపాటి రామగోపాలం

ఏర్ కండిషన్డ్ రూము తలుపు తెరచుకొంది

తలుపు తెరిచి వోరగానించున్న ఒరియా నౌకరు మహాపాత్రో వినయంగా సలాం చేస్తూ "ఎమ్ డి గారు డ్రైవ్ చేయమన్నారు సార్ తమర్ని" అన్నాడు

"సరి! ఎంతసేపయింది?"

"ఐదునిముషాలయింది సర్"

"ఫోన్ చేశారా?"

"లేద్సార్. వారే స్వయంగా మనరూం దగ్గరకొచ్చి పిలిచారు సర్"

"ఐసీ___"

కుర్చీదాకా వెళ్ళికూడా అందులో కూర్చోకుండా దాన్నోసారి గిర్రునతిప్పాను నా మనసులో ఆలోచన్లుకూడా గిర్రున తిరగడానికి ప్రయత్నం చేసేయి ఎమ్ డి గార్నోసారి తలవగానే "టేకిట్ ఈజీ బాస్" అన్న ధోరణితో నలభయిరెండు మెట్లూదిగి రెండో అంతస్తులో వున్న ఎమ్. డి గారి గదిదగ్గిరకి వెళ్ళాను

ఎమ్ డి గారి రూం తలుపుకి మీదుగా ఆయన ఖాళీగా వున్నారని తెలిపే పసుపు పచ్చదీపం వెలుగుతోంది దర్వాను రెండు చేతులా నమస్కారం చేసి తలుపు తెరచి పట్టుకున్నాడు

"గుడ్మార్నింగ్ సర్" అంటూ లోపల ప్రవేశించాను

మేనేజింగ్ డైరెక్టరుగారు తనసీట్లో లేరు రిలాక్సింగ్ సోఫాసెట్లో ఇద్దరికీ

సరిపడె సోఫాలో కూర్చుని వున్నారు. సింగిల్ చేర్, ఎదురుగా టీపాయ్ ఖాళీగా వున్నాయి.

"గుడ్మాణింగ్ హౌ ఆర్యు మిస్టర్ కృష్ణయ్య!"

"ఫైన్ సర్-" అని చేయిచాపాను.

"ఐనో, ఐనో! అని చిరునవ్వుతో నా చెయ్యిఆడించి"ప్లీజ్ బి సీటెడ్"అన్నారు

"థాంక్యూ సర్," అంటూ కూర్చున్నాను

మేనేజింగు డైరెక్టరుగారు కాలితో బెల్నొక్కారు జపనీస్ క్లైమ్స్ ఇంపైన చప్పుడుతో మోగాయి మరు క్షణం దర్వాను తలుపు ఓరగాతెరచి వినయంగా వంగాడు

"ఎవర్నీ పంపొద్దు టెన్మినిట్స్" అని కరుగ్గా చెప్పారు ఎం డి

"ఎస్సార్"

తలుపు మూసుకుంది తలుపుకు పైన అవతలకీ ఇవతలకీ కనపడే యెర్రదీపం అందంగా వెలిగింది అది అలా వెలిగినంతకాలం ఆ గదిలోకెవరూ అడుగు పెట్టడానికి వీల్లేదు

ఎం డి గారు సోఫాలో దిండు సరి చేసుకుని విశ్రాంతి తీసుకునే భంగిమలో కాళ్ళుజాపి కూర్చున్నారు

సిగరెట్టు పెట్టెతీసి ఆయనొకటి వెలిగించి పెట్టె, లైటరు అందించారు.

ఒళ్ళంతా మెలికలు తిప్పుకుంటూ "థాంక్యు సర్" అన్నాను, సిగరెట్టు పెట్టెను సుతారంగా దూరంగా తోస్తూ

"తీసుకోండి మీరు కాలుస్తారని నాకు తెలుసు!" అన్నారు ఎం డి.

బాగుండదని తీసుకున్నాను దర్జా ఐన ఫారిన్ సిగరెట్టు రెండుదమ్ములుపీల్చి భయంగా చూస్తున్నట్టు నటించాను "స్వయంగా నా రూంకొచ్చి పిలిచారట సార్," అన్నాను

"మీరు సదుపాయంగా కూర్చోండి " అన్నారు ఎం డి

"నోసర్! నాకిలా బావుంది!" అన్నాను కుర్చీలో యిబ్బందిగా కదిలి

"మీతో నేను పదినిమిషాలు గడపాలి. మీరు సౌఖ్యంగా కూర్చోడం నా అభిమతం!" అని, టీపాయిని చేత్తో నాకాళ్ళ దగ్గరకు తోశారు "మీరు దానిమీద కాళ్ళు పెట్టుకుని హాయిగా కూర్చుంటే, నేను ఇలాంటి మర్యాదలమీద టైంవేస్టు చెయ్యకండా మాట్లాడగలను!" అన్నారు ఎమ్ డి. కఠినంగా

తప్పిందిగాదు!

కుర్చీలో వెనక్కు చారబడి, కాళ్ళు రెండూ టీపాయ్మీద రెస్టుచేసి, మా యింట్లోనో, ఆఫీసులో నా రూమ్లోనో కూర్చున్నట్టు కూర్చున్నాను, కింగుసైజు ఫారిన్ సిగరెట్టు ఇంకా ముప్పాతిక భాగం వుంది

* * *

"నేనిక్కడికి ఎం డి గావచ్చి రెండేళ్ళయింది!"

"ఎస్సార్ "

"ఈ రెండేళ్ళలో మిమ్మల్ని స్వయంగా కలవడం—ఇవాల్టి సమావేశంతో— పంథొమ్మిదిమాట్లు "

"సాటీసార్ వర్క్ యెక్కువగా వుంటోంది కాగితాలు పంపిస్తే తమరు

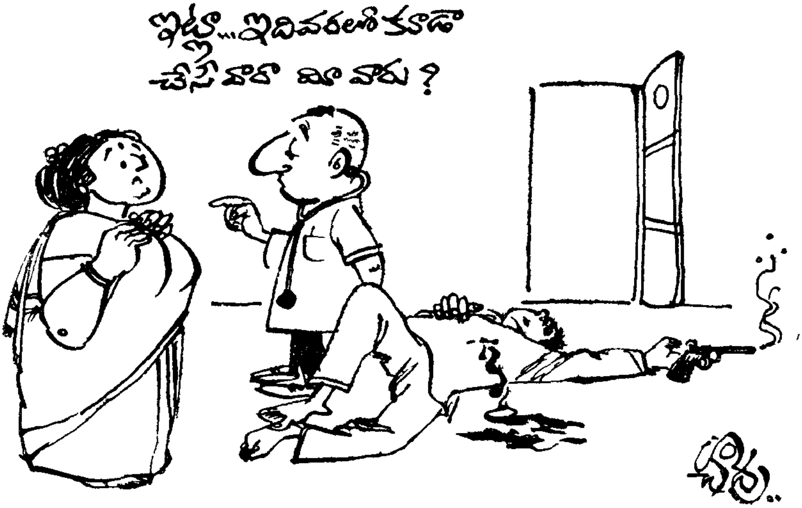

ఆర్డర్సు వేస్తూనేవున్నారు స్వయంగా వచ్చి మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేయడమెందు కని — అవసరం వుంటేతప్ప తమర్ని బాధపెట్టడం లేదు" అన్నాను

"మంచిదే, కాని కాగితాలు చూసినంత మాత్రంచేత బోధపడనివి ఏవివున్నా నేను కూడా మిమ్మల్ని శ్రమ పెట్టకుండా మీ డిప్యూటీతోమాట్లాడి సెటిల్‌చేస్తున్నాను "

"యస్సార్ ఆయన నాతో అప్పు డప్పుడు చెప్తారు బాస్ పిలిచారు, ఫలానా విషయంగురించి అడిగారు ఆర్డర్సువేసారు అంటానూ ఆర్డర్సు పడ్డాయని రిలీఫ్‌గా వున్నప్పటికీ తమరు నన్నేపిల్చి అడగ లేదేమా అని అప్పుడప్పుడు ఖేదం కలుగు తూనే వుంటుంది నాకు" అన్నాను

ఎం డి గారు అందంగా నవ్వారు "మీ డిపార్టుమెంటులో ఏదేనా ఫైలు కాగితంద్వారా నాకు వివరం ఆమూలా గ్రంగా అందించలేకపోతే నేను ముందుగా పిలిచేది మిమ్మల్నే కాని మీరు దొరక్క కాగితం సెటిలవకండా నా దగ్గరుండి పోవడం నాకు యిష్టం వుండక, మీ డెప్యూటీ చెప్పినదానిమీద ఆధారపడాల్సి వస్తూంది! — ఆసంగతి మీకెప్పుడూ తట్ట లేదా!"

కాళ్ళు టీపాయ్ మీదినుంచి తీసేశాను.

ఈ డెప్యూటీగాడు ఇంతపని చేస్తాడా అని నాకు కసికలిగింది నిమ్మకు నీరెత్తి నట్లు నిశ్చింతగా మాటన్తో గోతులు తవ్వు తున్న ఎం. డి ని చూసి భయం వేసింది కూడా

"లేదుసార్ అలా నేనెప్పుడూ అను కోలేదు బైదిబై నేను దొరకలేదన్నారా సార్!" అన్నాను, చిన్న ఆధారం ఏదైనా దొరక్కపోతుందా, దబాయించలేక పోతానా అని

"కంగారు పడకండి కృష్ణయ్యగారూ, సరిగానే కూర్చోండి" అని ఆయన లేచి

మళ్ళా నేను యిందాకటిలా కాళ్ళుజాపి కూర్చునేవరకు ఆ మర్యాదల్లో కాలం గడి పాడు "ఈజీగా కూర్చోండి మీరు బిగిసిపోయి కూర్చోవలసిన అవసరం లేదు ఇక్కడ మీ కెవ్వరూ ఫోటో తియ్యరు!" అన్నారు మధ్యలో

"విషయం ఏమిటంటే, మిమ్మల్ని చూడాలనుంటే నాకు ఒకటే మార్గం నా పి ఏ తో చెప్పడం మీగురించి నేను ఈ రెండేళ్ళలో నూటతొమ్మిదిసార్లు నా పి ఏ ద్వారా కబురు చేశాను అందులో ఏడుసార్లే మీరు నాకు దొరికారు మిగిలిన నూటరెండు సార్లూకూడా, దురదృష్ట వశాత్తు మీరు లేరనే తెలిసింది"

మళ్ళా కాళ్ళు టీపాయ్‌మీంచి తీశాను

ఎం డి తనుకూడా బిర్రబిగిపి కూర్చున్నారు "లేనిపోని లాంఛనాలెందుకు కృష్ణయ్యగారూ మీరు యింట్లో గానీ, ఆఫీసులో మీ రూంలోగాని, చివరికి ఏదేనా వుద్యోగానికి అభ్యర్థులను ఇంటర్‌వ్యూ చేసేటప్పుడుగాని కాళ్ళు రెండూ టేబిల్‌మీదే పెడతారుగదా అలా కూర్చుని ఫ్రీగా మాట్లాడండీ అంటే ఎందుకు గడీకోసారి కాళ్ళుతీసేడం, బిర్ర బిగిసిపోవడం ఈఅర్థంలేని లాంఛనాలు?"

పళ్ళు పటపట కొరుక్కున్నాను ఎవడో కాకారాయుడు చెవులు కొరుకితే మాత్రం, అవన్నీ విని లెక్కకి తీసుకోడ మేమిటి ఈయన!

"మీరు ప్రతిరోజు ఆఫీసుకు పదిగంటలకు రావాలి పావుతక్కువ పదకొండుకు వస్తారు ఒంటిగంటకు లంచ్‌బోర్డుపెట్టి మూడుగంటలకు తీస్తారు, ఐదుగంటలకు వెళ్ళిపోవచ్చు. కాని నాలుగింటికే వెళ్ళి పోతారు. మొత్తం మీకిచ్చే మూడువేల రూపాయల జీతానికి మీరు పనిచేసేది రోజుకు మూడేగంటలు!"

"మీరనేది నిజంగాదని నాఅనుమానం" అన్నాను ఆయన మాట్లాడుతూ ఆగక పోతే అదీ అనలేనేమో అనిపించింది

"మీకనుమానం — కాని నాకు నమ్మకమే!" అని కళ్ళురెండూ మూసుకున్నారు ఎం డి

తన పెద్ద టేబిలువైపు చూపించి "మీరేమీ అనుకోకపోతే" అన్నారు

నేను లేచి నిలబడ్డాను, యాంత్రికంగా

"నా టేబిలు మీద ఎర్ర పేపరు వెయిటు కింద టైపుచేసిన కాగితాలున్నాయి"

వెళ్ళి తెచ్చాను

ఆయన కళ్ళు తెరవకండానే అన్నారు.

"ఆ కాగితాల్లో అంకెలు చూడండి అవన్నీ మీరు, ఆఫీసునించి, ఆపరేటరు సహాయంతో మాట్లాడిన టెలిఫోన్ నెంబర్లు ఆఫీసు పనిచేసిన రోజుల సంఖ్య చేత ఆ లిస్టులో వున్న టెలిఫోన్ నెంబర్ల సంఖ్యను భాగిస్తే రోజుకు సరాసరిని నలభై రెండు కాల్సుపడ్డయి ఈ టెలిఫోన్‌కాల్స్ నిమిత్తం కంపెనీచెల్లించవలసిన సొమ్ము గురించి కాదు, నాబెంగ కంపెనీలో వొక ముఖ్య అధికారిగా రోజుకు మూడే మూడు గంటలు ఆఫీసులో కూర్చుంటూ, నలభై రెండు మూళ్ళు నూటఇరవయ్యారు నిమిషాలు మీరు టెలిఫోన్లో మాట్లాడుతూనే గడిపితే ఇంక మీరు పనిచేసినదెంతా అని నా

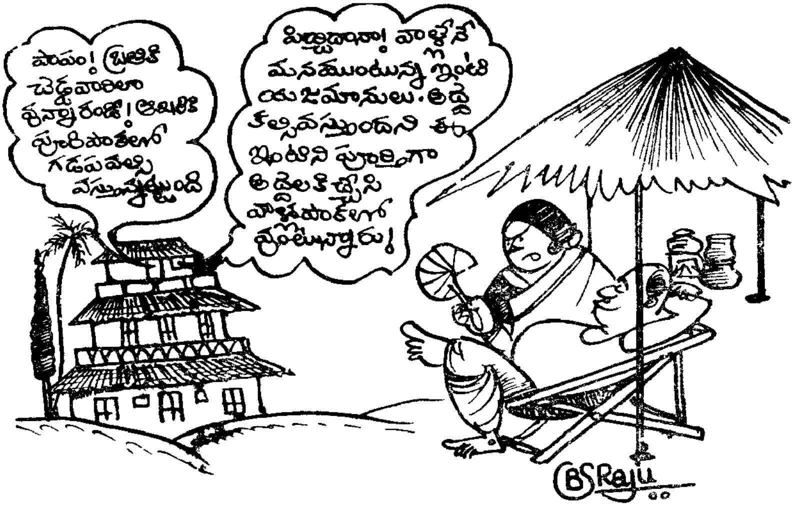

సదసత్సంశయం:"

ఒకలిప్తపాటు కళ్ళు తెరిచి నావేపు చూపి, వెంటనే కళ్ళుమూసి తలపైకెత్తారు ఎం డి

నేను గుటకలు మింగేను, "సార్ " అన్నాను

"ఒక్క మనవి" అందామని ప్రయత్నం

ఎమ్ డి గారు చెయ్యడ్డం పెట్టారు. కళ్ళుమూసుకునే మాట్లాడారు

"నాకొచ్చిన సమాచారం, దానికి ఆధారం — వీటి విషయం లోతుకు వెళ్ళొద్దని అక్కర్లేదని నేను మిమ్మల్ని హెచ్చరిస్తున్నాను సమాచారం సేకరించడంలో నాకొక శిక్షణ వుంది నేను మీ కంపెనీలోకి ఎమ్ డి గా రాక పూర్వం అనేక వుద్యోగాలు చేశాను అందులో దినపత్రిక విలేఖరి పని ఒకటి. అప్పుడు నాకు చాలా చిన్నవయసు. ఓసారి నేనేదో వార్త పంపిస్తే దాన్ని పత్రికలో వెయ్యాలా అక్కర్లేదా అని సందేహం వచ్చి మా ఛీఫ్ ఎడిటర్ నాకు కబురు చేశారు నేను వెళ్ళాను ఈవార్త నిజమేనా అన్నారు నిజం కాకపోతే నేను పంపనని మీకు తెలుసుకదా అన్నాను నీమీద నమ్మకం లేకకాదు, ఈ వార్త నీకెలాగొచ్చింది, తెలుసుకోవాలనుంది అన్నారు పత్రికా విలేకరులు వార్తలు అందిస్తారుగాని వాటిని తామెలా సంపాదించారో చెప్పరండి అన్నాను ఇలాంటి వార్తలు ప్రచురిస్తే దెబ్బలాట లొస్తాయేమో అన్నారు వెయ్యడమో మానడమో మీరు చూసుకోండి, దెబ్బలాటొస్తే నేను చూసుకుంటాను అన్నాను

ఇదంతా నేనెందుకు చెబుతున్నానంటే,- ఒక పద్ధతిగా సమాచారం సేకరించడం, అలా సేకరిస్తున్నట్టు యెవ్వరికీ తెలీకండా జాగ్రత్తపడ్డం నాకు బాగా తెలుసు:

అందుచేతనే ఇదంతా ఏదో కాకారాయుడు సేవలు కోరగ్గా చాడీలు చెప్పగా దొరికిన సమాచారమేమోనని నేను అనుమానించడంలేదు!"

నేను మళ్ళా గుటకలు మింగేను

జేబులోంచి ఒక కాగితం తీశారు ఎం డి గారు "ఇది మీ కేమయినా పని కొస్తుందేమో చూడండి" అని నాకు అందించారు

అది ఒక దినపత్రికలో ప్రచురించిన ప్రకటన

ప్రభుత్వరంగంలో ఒక పెద్ద సంస్థ నడుపుతున్న ఒక రిసెర్చి యూనిట్ లో సూపరింటెంటు కావాలిట అర్హతలన్నీ నాకున్నాయి జీతం కూడా ఇప్పుడు నాకు వస్తున్నంత వస్తుంది ఓ విధంగా చూస్తే ఆ ప్రకటన నన్నే వెతుకుతూ వేశారేమో అనిపించింది ఐతే, ఉద్యోగం మరీ తాత్కాలికం ఒక యేడాది మాత్రమే.

కాగితం మడచి జేబులో వుంచాను

"రైట్! మీరు వెళ్ళచ్చు సారీ, మిమ్మల్ని బాధ పెట్టానేమో" అని ఆయన షేక్హాండిచ్చారు సిగరెట్టు పెట్టె తీసి తానొకటి వెలిగించుకున్నారు

నాకొటి ఇవ్వలేదు

* * *

ఫొటోలు తీశారు దండలు వేసేరు. సన్మానపత్రాలు చదివారు ఒకళ్ళిద్దరు ఫొటోలకు సన్మానపత్రాలకు అద్దాలు కట్టించి యిచ్చారు. ఆఖరు రోజున ంస్కృతిక కార్యక్రమం ఏర్పాటు కారులకు మా శ్రీమతి చేత మెమెంటోల బహూకృతి. మా ఇద్దర్నీ కళాకారులతో చేర్చి గ్రూప్ ఫొటో.— గొప్ప వేడుక జరిగింది వారం రోజులు డిన్నర్లతో పార్టీలతో వూపిరి సలపలేదు

రేపు బయల్దేరుతున్నాం కొత్త వుద్యోగం వచ్చిన వూరికి ఇక్కడికి పన్నెండు వందలయాభై మైళ్ళుంది. అయినా ఉద్యోగికి దూర భూమి లేదన్నారు కదా

"బీచికి వెళదాం!" అన్నాను శ్రీమతితో

"ఇప్పుడా?" అన్నది భాగ్యలక్ష్మి

"ఎంతో చీకటవ లేదు అరగంటలో వచ్చేద్దాం" అన్నాను.

విడిగా ఓ చోట కూచున్నాం నలభై ఐదేళ్ళు నాకూ ముప్పయ్యయిదేళ్ళు ఆవిడికీ దాటినా కుర్రజంటలా కనిపిస్తున్నట్టున్నాం పక్కనించి నడిచేవాళ్ళు లవర్సేనేమోనని అనుమానంగా చూస్తూ వెళుతున్నారు అయినా మాకేం యిబ్బందవలేదు మేం లవర్స్ కాకపోతేగా!

తేలికయిన చెక్కతో చేసిన జంగిడి ఓ చేత్తోను మోడా ఓ చేత్తోను పట్టుకుని పిడతకింద పప్పువాడు వచ్చాడు జంగిడిలో ఓ పక్కని కొవ్వొత్తో సహా కొవ్వొత్తంతలావు ఒత్తితో దీపం సముద్రపొద్దు గాలిని ప్రతిఘటించి వెలుగుతోంది. నడివయస్సువాడి ఉద్యోగ ప్రయత్నంలాగ

మమ్మల్ని చూసి మోడా ఇసకలో గుచ్చి జంగిడి పెట్టాడు

"ఐగారు మసాలా మిచ్చరు" అన్నాడు

...ల్లగా ఇల్లా అన్నాను

ఒచ్చేడు

"ఇలా పప్పు అమ్ముకోడమేనా. లేక వేరే ఏదన్నా పనిచేస్తూ వుంటావోయ్ నువ్వా?" అన్నాను

"అదంతా మీకెందుకండి తింటే వాడు తెచ్చింది తిన్నాదా లేకపోతే పొమ్మన్నాదా" అన్నది భాగ్యలక్ష్మి

"అడగనీండమ్మా. అడిగితే టి పోనాది?" అంటూ మా దగ్గిర చనువు సంపాదిస్తున్నాడు వాడు "మంచీ సెడ్డా తెల్సిన బాబులయితే బోగట్టాలడుగుతారంతే।" అని వొక రిమార్కు పారేసి

"కంపెనీలో శిప్టు డూటీ మీద పన్చేత్తానండి నాలుగొండలిత్తారు। ఈ యేలప్పుడు డూటీ నేకపోతే సర్దాగా సంద్రపుగాలికి జండిగొట్టు కొత్తానండి"

మా కంపెనీలో పని చేస్తున్నాడన్న మాట।

ఇంకా మా కంపెనీ యేమిటి!?

అయితే మా కంపెనీలో నన్ను గుర్తుపట్టనివాళ్ళు కూడా కొందరు వున్నారన్న మాట।

"మీ పెరసనల్ మేనేజరు క్రిష్ణయ్యగారు బావున్నారోయ్?" అన్నాను

"ఇంకేటి బాగు బాబు। ఆ బాబు జండా దిగిపోనాది"

"జండా దిగిపోడమేమిటి? మంచాడు గాడా?"

"మంచంతే ఆదీ వొక మంచేనండి"

"అంటే యెలాంటి మంచి చెబుదూ"

"ఎలాటి మంచేటి బాబూ ఒవుడెలాగున్నాడో, ఒవుడెలా పోతన్నాడో ఆ బాబు కేటీ అక్కర్నెద్దండి మంచంటే మరదీ వొక మంచేగాదా?"

"అంత మంచారా?" అన్నాను.

శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల

సెక్సు స్పెషలిస్టు డా॥ పి కుమారస్వామి దేవర

మార్వాడి గుడివద్ద, ఫోన్ 551, తెనాలి (ఎ. పి.)

బ్రాంచి 9-డి, శివాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17.

దీర్ఘ వ్యాధులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యము

హస్త ప్రయోగం, అంగము చిన్నదగుట, సంభోగ కాలమందు అకస్మాత్తుగా అంగము కృశించుట, శుక్ల నష్టము, నపుంసకత్వము, (ఒక డోస్‌తో ఎన్నడూ కని విని ఎరుగనంత వీర్య స్తంభన కలిగి హాయి నిచ్చును. అసంతృప్తి చెందు స్త్రీ, పురుషులు వాడతగినది) స్వప్నులు, కుష్టు, బొల్లి, చర్మవ్యాధులు, హెర్నియా (గిలక), పోస్టుద్వారా కూడా వైద్యం చేయబడును. ఉబ్బసం, క్షయ, ఆయాసం దగ్గులకు ఉచిత వైద్యం -రండి.

వరిబీజము (బుడ్డ), హెర్నియా, మూత్ర వ్యాధులు, ఆపరేషన్ లేకుండా బాగుచేయబడును. స్వయంగా వచ్చి సంప్రదించవలెను.

చాటుగా భాగ్యలక్ష్మి వీపుమీద గిల్లి నా కీర్తిచూడు. చుక్కలవలె కర్పూరపు ముక్కవలె" అన్నట్లు మొహం పెట్టి

"ఆ బాబు పని జోలికెల్లడు. ఊకోలు ఎన్జేత్తన్నారా లేదా అని సూడ్డు మరి తవుురు అడిగారు గాబట్టి అదీ వోరకం మంచేనండి."

"ఊఁ అలాగా?"

"అయితే అంతమంచిని ఎన్నాళ్లు సాగనిత్తారు బాబూ ఆ బాబు మీద పెద బాబు నిగా ఏస్సినాడు"

"ఏమినిషూవోయ్ క్రిష్ణయ్యగారే పేద్ద ఆఫీసరుగదా ఆయన్ని ఎమ్ డీ గారు మాత్రం ఏం చైగలరు?" అన్నాను ప్రగల్భంగా

"ఓర్నీ ఓరూ ఏటీ సెయ్యనేరు బాబూ అయితే కిష్టయ్య బాబు ఇక్కడుండ కంటా సేసేసినాడు గాదా. ఎమ్ డీ బాబు సాల్దా?"

"అదెలాగ? ఆయనెవడయ్యా ఇతన్నిక్కడుండకండా చేసీడానికి? ఇతనికే ఇంకోచోట మంచి వుద్యోగం వాస్తే పోతున్నాడేమో?"

"పెద్దోళు బాబూ ఆళ్ళ వూసులు మాకేటి తెలుత్తాయి? పక్కోడు కులాసగుంటే సూళ్ళేని రోజులు; దాంతో ఇందిరమ్మగారు యమర్జెన్సీ ఓటి ఎట్టేసినారు గదా"

"అయితే ఏం చేసేడంటావు. మీ ఎం. డీ బాబు?"

"ఏత్నేదు బాబూ ఓ రోజు మామూలుగా ఆపీసు కెల్లాడట మా పి ఎం బాబు ఎమ్ డీ బాబేమో. ఈ బాబుని పిల

మన్నెప్పి. కూకోబెట్టి "ఏటయ్యా కిష్టయ్యబాబూ. ఇక్కణ్ణిండీతప్పుకుంతావా బొక్కపింపే మంతావా అని అడిగినాడు. నేదుబాబూ నానే తప్పుకుంతాను చెప్పి ఈ బాబుంకో వుద్దోగం సూసుకో నెలిపోతన్నాడు"

"బలేగా మాట్లాడతావోయ్ నువ్వు!" అన్నాను. ఆరిపోయి

"ఐగారు. మసాలా మిచ్చరు తిన్రా?" అన్నాడు వాడు. పాయింట్లో కొచ్చి.

హైబ్రో డిన్నర్లతో విసిగిపోతున్న నా ప్రాణానికి మసాలా మిక్శ్చరు నిజంగా తినాలనే అనిపించింది

"ఇక్కణ్ణిండీ తప్పుకుంతావా. బొక్కింపీ మంతావా" అన్నాట్ట ఎమ్ డి

బాగా చెప్పాడు. చూపి. వినీపిన వాళ్ళాగ జరిగిందాన్నే. వాడి భాషలో చెప్పాడు. □